

Angivelse, være kommen frem. Den høitærede Minister anførte, at han uden en Indkomstskat ikke kunde træffe nogle enkelte store Indtægter, formentlig anlagte i Statspapirer. Det kan maasse nok være Tilfældet, at der for Diebliffet er de, som ere saaledes isolerede i Samfundet, at deres Indtægter ikke paa nogen anden Maade, f. Ex. heller ikke ved Told, for medelst deres ringe Forbrug kunne træffes, men det er ganske vist ikke overordentlig Mange, der leve i den anførte Grad afføndrede fra alle Livs- og Eiendomsforhold. Hvad der derimod er vist er, at en stor Del af Samfundet er saaledes stillet baade i By og paa Land, at deres Udgifter og Indtægter kun med stor Anstrengelse holdes i Balance, og hvor Besøbet til Indkomstskat maa udredes ved yderligere Indfrænkning, og alle Saadanne ville blive overordentlig håardt ramte ved en saadan Indkomstskat. Disse Tilfældes Antal vil være Hundreder imod hver enkelt af de af Ministeren nævnte. Dernæst forekommer det mig ogsaa, at der i den nuværende Indkomstskat ligger en socialistisk Fare, forsaavidt den ikke tager en mindre Procent af de smaa Indtægter, og derved deler Samfundet med Hensyn til Skatten i de Ydende og dem, som ligge nedenfor disse, og som ganske vist i Stats-husholdningen let kunne komme med Fordringer blot som Nydende, idet de nemlig ikke ere sig bevidste, hvad de ogsaa selv svare i Told-afgift, medens de ved denne og anden fuld fritagelse faae en Følelse af, at de af Statskassen kunne lettes paa alle mulige Kanter, uden at de mærke, at de dog tilsidst derved ogsaa trykke sig selv. Jeg for mit Bedkommende har en Følelse af, at naar man for at standse Bevægelsen i en anden Retning med Fordring om en stigende Skala er kommen ind paa at fritage de smaa Afgifter, har man betraadt en uheldig Vej, og at derfor Finlet vil bidrage mere til at hemme en for Samfundet maasse alvorlig Bevægelse, end naar Enhver kommer til at bidrage til Udgifterne i et passende Forhold til de forskellige Indtægter. Naar man til Fordel for Indkomstskatten har fremhævet, at den vil føre os til Lettelser paa mange andre Punkter, at vi da ville kunne faae de Love, som den høitærede Minister har

lovet os, som Toldloven og andre dermed beslægtede Love, da staa vi vistnok endnu i denne Session meget fjernt fra dette Maal. Men foruden disse forskellige Punkter, som jeg her har gjort gjældende, maa jeg endnu fremhæve hele den politiske Situation her i Landet. Ministeriet og særlig den høitærede Finantsminister vil ved i dette Aar at kræve en Indkomstskat efter min Mening stille sig i et ufortjent, uheldigt og ugunstigt Lys overfor Befolkningen. Paa Derne tror jeg endda nok, det gaar an med disse Førestillinger om Hævvelse af Landets Forsvar m. m., men der er en anden Del af Landet, hvor man vil bruge denne Indkomstskat som et mægtigt Vaaben mod de foregaaende Aars Styrelse af Landet og se at faae Balgene ledede i en for vort Lands Bevaring vist ikke heldig Retning. Det var mig ganske vist en Beroligelse, naar det erede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), der er saa vel kjendt med Folkebevægelserne i den Del af Landet, hvortil jeg sigter, tgaar udtalte sig saa varmt for en Indkomstskat, men da der jo vil gaa Maaneder hen, inden han vil faae Anledning til at hævde disse Anskuelser i Sjælland, ville til den Tid Synspunkterne jo sagtens kunne forandre sig for den erede Taler og hans Meningsfæller inden de forestaaende Valg. Jeg tror derfor, at man ved uden tilstrækkelig Grund at forcere denne Sag vil berede ethvert Ministerium overordentlig store Vanskeligheder overfor de store Spørgsmaal, f. Ex. Hærvæsenets Ordning, som man af Hensyn til Landets Vel i en kommende Session ikke kan flyde til Side, og jeg vil derfor ogsaa særlig af denne Grund ikke paa nogen Maade under en Situation som den nuværende høre mig og stemme for den nærværende Lov. Det er af den høitærede Finantsminister som et Hovedargument blevet sagt, at vi skulle være Udgifterne for Aaret 1870, og man har henvist til Søbefæstningen som en lignende Udgift, som i sin Tid blev baaren af de løbende Indtægter, men det er dog en stor Forskjel, om man anlægger en Søbefæstning, fordi man nu synes, at det vist er hensigtsmæssigt, og Nutiden, om dens Nytte end synes noget tvivlsom, ønsker at opføre den, eller om man